

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 10 listopada 2009 r. w sprawie F-70/07, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 26 stycznia 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-38/10 P)

(2010/C 80/68)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie: uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, w związku z którą zostało wydane zaskarżone postanowienie była całkowicie dopuszczalna;
- tytułem żądania głównego: uwzględnienie w całości żądań skargi wniesionej w pierwszej instancji;
- nakazanie drugiej stronie postępowania zapłaty na rzecz wnoszącego odwołanie wszystkich kosztów poniesionych przez niego na wszystkich dotychczasowych etapach postępowania;
- tytułem żądania pomocniczego: odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w celu wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia w zmienionym składzie osobowym

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 10 listopada 2009 r. Postanowieniem tym zostały odrzucone jako oczywiście niedopuszczalne pierwsze, drugie, trzecie i szóste żądanie skargi mającej na celu nakazanie Komisji naprawienie szkody powstałej

w wyniku odmowy zwrotu powtarzających się kosztów, które wnoszący odwołanie miał ponieść w ramach sprawy T-176/04 Marcuccio przeciwko Komisji.

Celem uzasadnienia swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi dokonanie błędnej interpretacji i błędne zastosowanie pojęcia wniosku, zawartego w art. 90 i 91 regulaminu pracowniczego urzędników, nieuzasadnione i nielogiczne odejście od odnośnego orzecznictwa, całkowity brak uzasadnienia, naruszenie obowiązku nieuwzględnienia żądań strony przeciwnej, które zostały przedstawione po upływie terminu, błąd proceduralny polegający na uwzględnieniu aktu zatytułowanego „wniosek o umorzenie postępowania” a także naruszenie art. 6 europejskiej Konwencji praw człowieka i art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 25 listopada 2009 r. w sprawie F-11/09, Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 lutego 2010 r. przez Luigiego Marcuccio

(Sprawa T-44/10 P)

(2010/C 80/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- w każdym razie: uchylenie w całości zaskarżonego postanowienia;
- stwierdzenie, że skarga wniesiona w pierwszej instancji, w związku z którą zostało wydane zaskarżone postanowienie była całkowicie dopuszczalna;
- tytułem żądania głównego: uwzględnienie w całości żądań skargi wniesionej w pierwszej instancji;

- nakazanie drugiej stronie postępowania zapłaty na rzecz wnoszącego odwołanie wszystkich kosztów poniesionych przez niego na wszystkich dotychczasowych etapach postępowania;
- tytułem żądania pomocniczego: odesłanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej w celu wydania przezeń ponownego rozstrzygnięcia w zmienionym składzie osobowym

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie dotyczy postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 25 listopada 2009 r. Postanowieniem tym odrzucono jako częściowo oczywiście niedopuszczalną i częściowo oczywiście bezzasadną skargę dotyczącą odmówienia przez drugą stronę postępowania przejścia w 100 % kosztów medycznych wnoszącego odwołanie.

Celem uzasadnienia swoich żądań wnoszący odwołanie podnosi dokonanie błędnej wykładni i błędne zastosowanie pojęcia uzasadnienia decyzji przyjętej przez instytucje Unii Europejskiej, koncepcji integralności uzasadnienia decyzji a także zasad prawnych dotyczących przedstawiania i oceny dowodów.

Wnoszący odwołanie podnosi również dokonanie błędnej wykładni i błędne zastosowanie pojęcia aktu zaskarżalnego oraz decyzji mającej charakter czysto potwierdzający w stosunku do wcześniejszej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 10 lutego 2010 r. — SP przeciwko Komisji

(Sprawa T-55/10)

(2010/C 80/70)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SP SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciel: G. Belotti, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 grudnia 2009 r. zmieniającej wcześniejszą decyzję C(2009) 7492 wersja ostateczna, przyjętą przez Komisję w dniu 30 września 2009 r.
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzją z dnia 8 grudnia 2009 r. będącą przedmiotem zaskarżenia Komisja zmieniła swoją wcześniejszą decyzję C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r., w której zarzuciła niektórym przedsiębiorstwom, w tym skarżącej, uczestnictwo w kartelu. W zaskarżonej decyzji z dnia 8 grudnia 2009 r. po stwierdzeniu, że decyzja z dnia 30 września 2009 r. „odsłała do załącznika zawierającego tabele zmian cen prętów zbrojeniowych w czasie funkcjonowania kartelu” oraz że „załącznika tego nie ma w decyzji z dnia 30 września 2009 r.”, Komisja postanowiła zmienić tę decyzję, aby włączyć do niej tabele załączone do zaskarżonej decyzji.

Na poparcie wniesionej skargi skarżąca podnosi:

- 1) Bezprawność późniejszego sprostowania aktu dotkniętego poważną wadą: Komisja nie jest uprawniona do sanowania a posteriori decyzji oczywiście nieważnej, z powodu braku kompletności jej treści w chwili jej przyjęcia; stanowi to szczególnie poważną okoliczność, która nie podlega sanacji.
- 2) Błędne wskazanie podstawy prawnej: Komisja powołała jako podstawę prawną zaskarżonego aktu art. 65 EWWiS oraz rozporządzenie (WE) nr 1/2003⁽¹⁾, które są oczywiście niewłaściwe jako podstawy prawne dla realizacji celu, który Komisja sobie wyznaczyła (w celu uzupełnienia/zmiany swej wcześniejszej decyzji, której treść była niepełna), z tym skutkiem, że druga decyzja, która została zaskarżona w tym postępowaniu, musi zostać uchylona ze względu na brak odpowiedniej podstawy prawnej.

Skarżąca podnosi też naruszenie zasady dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, z 4.1.2003, s. 1)